شهرآرا

SHAHRARANEWS.IR

شنبه

سال پانزدهم
۲۴ تیر ۱۴۰۲
۲۶ ذی‌الحجه ۱۴۴۴
شماره ۳۹۸۸

Mashhadchehreh.ir

Photoshahr.ir

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
- سردبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹


میراثی که باید برای مشهد ما بماند
صعود اجاره بها
سقوط اجاره‌نشین

دمای هوای مشهد

رطوبت هوا	۲۹٪	۱۲° ↓	۳۶°
صبح	۲۶	ظهر	۳۴
عصر	۳۴	شب	۲۸

اوقات شرعی مشهد

اذان ظهر	۱۱:۳۷:۳۱	نیمه شب شرعی	۲۲:۴۵:۲۸
غروب آفتاب	۱۸:۴۹:۲۸	اذان صبح فردا	۰۲:۴۲:۲۷
اذان مغرب	۱۹:۱۰:۲۱	طلوع آفتاب فردا	۰۴:۲۶:۱۴

اول شخص

عالم پیشرو در عصر مشروطه

درباره زندگی سیاسی آیت ا... سیدعبدا... بهبهانی، از رهبران نهضت مشروطه که در چنین روزی به شهادت رسید


آزاده چشمه سنگی
نویسنده

اجداد سیدعبدا... بهبهانی از مشاهیر عالم روستایی در بحرین بودند که بعدها پس از مهاجرت به نجف، در عراق و ایران پراکنده شدند. پدر سیدعبدا... متولد بهبهان بود، اما خودش در نجف به دنیا آمد.

همان جا تحصیلات حوزه را نزد سیدحسین کوه‌کمره‌ای، شیخ راضی نجفی و میرزای شیرازی تکمیل کرد و پس از رسیدن به درجه اجتهاد، وارد ایران شد. هنگامی که به تهران رسید، نشستن بر منصب دینی و جایگاه اجتماعی پدر مرحومش، موجبات نزدیکی او را با اولیای دولت فراهم کرد و به امور سیاسی وارد شد. نخستین چالش جدی او با دستگاه حکومت، از انتصاب مسیونوز بلژیکی به ریاست گمرک ایران آغاز شد که استقلال سیاسی و اقتصادی کشور را به مخاطره می انداخت.

موج نارضایتی های عمومی هنگامی که با انتشار تصویر مسیونوز در لباس روحانیت (برای مراسم بالماسکه) همراه شد، سیدعبدا... بهبهانی را به ایراد سخنرانی علیه حکومت واداشت و به دنبال نکوهش مسیونوز، از مظفرالدین شاه خواست تا او را عزل کند.

اما نه تنها عزل نشد، که به ریاست وزارت پست و تلگراف نیز منصوب گشت. این آغاز مبارزات تمام عیار آیت ا... بهبهانی علیه حکومت استبدادی بود. در ادامه ظلم حاکمان محلی به بازاریان و تعطیلی بازار، عده‌ای از مردم در مساجد اجتماع کردند، اما تحت محاصره نیروهای دولتی قرارگرفتند.

آیت ا... بهبهانی نیز در مقابل، با تحصن در حرم عبدالعظیم حسنی، درخواستش مبنی بر ایجاد عدالت خانه را به گوش شاه رساند. موافقت شاه با مخالفان خود، به تغییر حاکم تهران منجر شد، اما حاکم تازه نیز مستبد دیگری بود که فقط نامش عوض شده بود. درگیری مردم و نیروهای حکومت تا کشته شدن یک طلبه و بسته شدن بازار ادامه یافت و اوضاع به سمت اتحاد جدی تر مردم و روحانیت به پیش رفت. پس از روی کارآمدن محمدعلی شاه و به توپ بستن مجلس، جمعی از رهبران مشروطه خواه از جمله آیت ا... بهبهانی در پارک امین الدوله جمع شدند، اما نیروهای دولتی آن ها را دستگیر کردند و به زندان انداختند.

سیدعبدا... نیز پس از مدتی حبس به کرمانشاه و سپس به نجف تبعید شد. در این بین، نیروهای مردمی تبریز و شمال به تهران ریختند و پس از تصرف پایتخت و شروع به‌کار دوباره مجلس، شهر به تصرف مشروطه خواهان افتاد و آیت ا... بهبهانی نیز از نجف به ایران رجعت کرد. نفوذ و قدرت اجتماعی او مانع بزرگی برای رسیدن دموکرات ها به اهدافشان بود. دموکرات ها مخالف حاکمیت اسلامی بودند و به این منظور برای حذف مهره‌ای مانند سیدعبدا... بهبهانی، در نهمین روز از ماه رجب سال ۱۳۲۸ قمری، مصادف با ۲۴ تیر ۱۲۸۹ خورشیدی، به منزل او یورش بردند و به ضرب گلوله او را شهید کردند. پس از تشییع پیکر باشکوه، بازارها دو روز تعطیل بودند و در مساجد و حسینیه ها مجلس عزا برپا شد. پیکر این عالم مجاهد را نیز بستگانش به نجف منتقل کردند و در جوار حرم امیرالمؤمنین(ع) به خاک سپرده شد.

رهبر معظم انقلاب با تأکید بر نقش مؤثر روحانیت در دوران مشروطه و پیشروبودن علمای دین، می فرمایند: «باید در مسیر نگارش های نو و متعدد و متنوع، این برهه تاریخی را روشن کرده و نقش علمای دین را بازگو نماییم. چراکه ما همواره مدیون این بزرگواران هستیم.

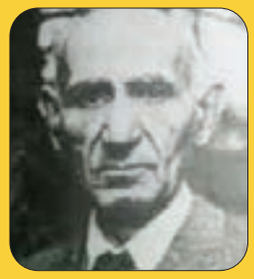
امروز ما مدیون همه آن انسان های بزرگ از شیخ فضل ا... [نوری] و [سیدعبدا... مجتهد] بهبهانی و [شهید] مدرس تا شهدای انقلاب در سی سال اخیر و شهیدان مجلس شورای اسلامی می باشیم.»*



*پیام به مناسبت آغاز به‌کار هشتمین دوره مجلس شورای اسلامی ، ۱۳۸۷/۳/۷

آیت ا... بهبهانی از منظر دیگران

مهدی ملک زاده، از مورخان نهضت مشروطه



«مرحوم بهبهانی مؤسس مشروطیت و پایه‌گذار حکومت ملی بود و در شجاعت و شهامت و استقامت و قوه تفکر و تعقل و شخصیت و نیروی اراده در ایران بی نظیر بود. به علت دارابودن همین سجایا و مکارم اخلاقی، اول کسی بود که بدون بیم و هراس در مقابل استبداد، قد مردانگی علم کرد.»

محمدعلی جمال زاده، نویسنده



«پدرم از مریدان سیدعبدا... بهبهانی بود، ولی وقتی مظفرالدین شاه فرمان مشروطیت داد، محمدعلی شاه پادشاه شد و در همان زمان بود که سیدعبدا... حکم پادشاهی واقعی را پیدا کرد.

به قدری مقتدر شد که همه مسائل مشروطیت به او ختم می شد. آقاسیدعبدا... رکن مشروطیت بود.»

ابراهیم صفایی، روزنامه نگار و تاریخ دان



«بهبهانی مجتهدی تیزهوش، بی پروا و سیاسی بود. تهور او بین روحانیان تهران نظیر نداشت. در سخنوری و موعظه چیره دست و کلامش با نفوذ بوده و با همین نفوذ کلام نبض بازار را در دست داشت. از مقتضیات زمان و حقوق ملل و دول اطلاعات داشت و در مبارزه، سرسخت و فداکار بود.»



چکامه

نه هر آدمی‌زاده از دد به است

نکوکار مردم نباشد بدش
نورزد کسی بد که نیک افتدش
شرانگیز هم بر سر شر شود
چو کژدم که با خانه کمتر شود
اگر نفع کس در نهاد تو نیست
چنین گوهر و سنگ خارا یکی‌ست
غلط گفتم ای یار شایسته خوی
که نفع است در آهن و سنگ و روی
چنین آدمی مرده به ننگ را
که بر وی فضیلت بود سنگ را
نه هر آدمی‌زاده از دد به است
که دد ز آدمی‌زاده بد به است
به است از دد انسان صاحب‌خرد
نه انسان که در مردم افتد چو دد
چو انسان نداند به جز خورد و خواب
کدامش فضیلت بود بر دواب؟
سوار نگون‌بخت بی‌راهرو
پیاده برد ز او به رفتن گرو
کسی دانه نیک‌مردی نکاشت
کز او خرمن کام دل برنداشت
نه هرگز شنیدیم در عمر خویش
که بدمرد را نیکی آمد به پیش

بوستان سعدی
باب عدل و تدبیر و رای



کارتون شهر



گیاهان و فضای سبز نقش موثری در کاهش آلودگی هوا دارند.

رضا جنگی

تلنگر

به هیچ کس حرام‌زاده نگوییم!


حسین ابراهیمی
فعال فرهنگی

یکی از موضوع های زیبایی که این روزها در کشور شاهد بودیم، جشن‌های مردمی و شادی‌هایی بود که تصویر کشور را به‌ویژه در پایتخت عوض کرد. فضایی که کشورمان به آن نیازمند است، برگزاری جشن های باشکوه است که اتحاد، انسجام و همدلی را بین مردم افزایش بدهد و دوچندان کند. اما موضوعی را در بازتاب جشن چندکیلومتری اخیر در تهران در فضای مجازی دیدم که من را به واکنش واداشت؛ موضوعی نگران کننده و ناپسند که گاهی انسان‌های مدعی دین‌داری گرفتار آن هستند. توئیتی را دیدم که با انتشار تصویری از جشن اخیر عید غدیر در تهران، نوشته بود: «جشن حلال‌زاده‌ها»! با دیدن این جمله برآشفتم که چه منطقی به ما اجازه می‌دهد که این گونه صحبت کنیم؟ آیا با آوردن این قید، چه کسانی را می‌خواهیم از جرگه حلال‌زاده‌ها خارج کنیم؟ این طعنه زشت را به چه گروهی می خواهیم بزنیم؟ و کدام دین به ما اجازه چنین چیزی را می‌دهد؟ یکی از الفاظ زشتی که یک نفر می‌تواند درباره دیگری به کار ببرد که درواقع توهین به خانواده اوست، استفاده کردن از کلمه «حرام‌زاده» است. درحالی که گفتن این کلمه به دیگری در شرع ما حرام است و از نظر قانون ما نیز جرم تلقی می‌شود و مجازات مشخصی برای آن در نظر گرفته شده است. در روایات زیادی، اهل بیت علیهم السلام با تشریح دستورات اخلاقی، کسانی را که مدعی دین هستند، از فحاشی منع کرده‌اند و شخص فحاش را دور از سعادت و دور از نجات و بهشت خوبان بیان کرده‌اند. یکی از فحش‌های زشت و کلمات ناسزا همین کلمه‌ای است که از آن نام برده شد و علاوه بر دستورات کلی و نهی کلی اهل بیت(ع) از فحاشی و ناسزاگویی، به‌طور خاص از گفتن این کلمه نهی شده‌ایم. می گویند شخصی از اصحاب امام صادق(ع) در حضور امام این تعبیر را درباره غلامش به کار برد و او را «حرام‌زاده» خطاب کرد. امام برآشفتند و او را مورد عتاب و خطاب قرار دادند که چرا چنین کلمه زشتی به او گفتی؟ آن شخص پاسخ داد پدر و مادر این غلام بت‌پرست بوده‌اند. برای همین من این کلمه را درباره او به کار بردم. در اینجا امام علیه‌السلام قاعده‌ای زیبا بیان کردند و فرمودند: هرکسی که والدینش به روش قوم و قبیله و آیین خودشان ازدواج کنند، حلال‌زاده است. این جمله تکلیف خیلی از موارد را مشخص می کند. حتی در احکام شرعی داریم که زن و شوهری که مسلمان می‌شوند، لازم نیست به روش اسلامی عقدشان را دوباره انجام دهند، بلکه همان عقدی که در مسلک پیشین خود برای محرمیت خوانده‌اند، محترم و صحیح است. بعضی هم برخی احادیث درباره دشمنان اهل بیت(ع) را دستاویز گفتن این کلمه قرار می دهند، درحالی که احادیث اهل بیت(ع) همه باید با هم خوانده و دیده شوند. در برخی احادیث دیگر که موارد متعددی را هم شامل می‌شود، بیان شده است که علت دشمنی شخصی، با وجود شناخت، درباره اهل بیت(ع) همیشه متعین در این مسئله نیست و به معنای این نیست که حتما این شخص طهارت ولادت نداشته است، بلکه گاهی می تواند به دلیل نفاق درونی این شخص یا موارد دیگری باشد که مفاد همین احادیث که کم هم نیستند، باید مانع شود که افراد حتی درباره دشمنان کینه‌توز اهل بیت(ع) این کلمه را به کار ببرند، چه رسد که شخصی بخواهد درباره دیگران از این کلمه زشت استفاده کند.